

*Мрії!
Твору!
Втілюй!* *Мрії!
Твору!
Втілюй!* *Мрії!
Твору!
Втілюй!*

Національний центр аерокосмічної
освіти молоді ім. О.М. Макарова

Збірка віршів

КОНКУРСНІ РОБОТИ
Літературний
ВСЕСВІТ

м. Дніпро, 2017

КОНКУРС

Національний центр аерокосмічної освіти
молоді ім. О.М. Макарова,
м. Дніпро, 2017 р.
Ілюстрації О.Косолапова

Дорогі друзі!

«Літературний Всесвіт» - це конкурс, який забезпечує умови для самореалізації творчості дітей та молоді, їх літературного таланту, та поєднує це все з космічною тематикою.

Конкурс організує і проводить Національний центр аерокосмічної освіти молоді ім. О.М. Макарова(м. Дніпро).

На II Всеукраїнський конкурс «Літературний всесвіт» було надіслано понад 100 робіт. До участі долучилися діти з міста Дніпра та Дніпропетровської області (шкіл м. Кам'янського, Хутір-Губиниської та Новоолександрівської СЗШ та ін.), з інших областей України, таких як: Житомирська, Запорізька (обласний центр науково-технічної творчості учнівської молоді «Грані») та Черкаська (м. Сміла, Драбово-Пристанційна ЗОШ, Єрківська ЗОШ, Потапцівський НВК та ін.). Можна відзначити роботи Літературно-драматичної студії «Пролісок» Чорнобаївського районного центру дитячої та юнацької творчості Чорнобаївської райради Черкаської області та Літературної студії «Калиновий сонет» Центру дитячої та юнацької творчості Смілянської райради Черкаської області.

Це перша збірка конкурсних робіт "Літературний Всесвіт!"

Бажаємо вам успіхів у вашій літературній творчості.

Організатори конкурсу «Літературний Всесвіт-2017»

Гювелян Артем

Парад планет

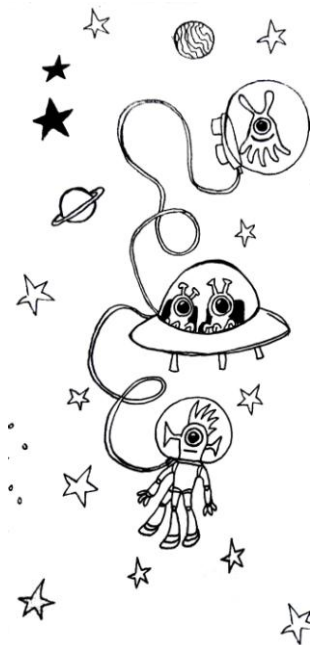
Всім відомо про планети.
Кожен порахує з нас:
Раз – Меркурій.
Два – Венера.
Три – Земля.
Чотири – Марс.
П'ять – Юпитер,
Шість – Сатурн,
Сім – Уран,
За ним – Нептун.
А останній в них – Плутон.
Це – наявність, а не сон.
Зазирніть у Інтернет,
Ось такий парад планет

Лисак Дарія

Космос

Як гарно в Космосі просторім!
Чумацький шлях пливе
прозорий.
Розкину руки — ясні зорі
Летять мені у серце хором!
Я в Космосі — мала комашка,
Така собі мала піщинка.
Співаю, як завзята пташка!
Я сонячна мала Даринка!

Кушнір Ігор

Полетіти хочу в небо

Полетіти хочу в небо
Космос подивитись,
Бо так дуже мені треба
Там повеселитись.

Постріляти із рогатки,
М'ячик поганяти,
На рибалку з другом Гнатом,
По гриби із татом.

Тато каже: Що ти, друже,
Там грибів немає!
Там лиш зорі ясні дуже
Дзвінко так співають!

Душейко Катерина

Сон

Такий великий дивний світ,
Як гляну в небо, аж залякну!
У небі зіроньки, як мідь,
Моргають, ніби з переляку.
А я в думках лечу, лечу,
Чумацьким Шляхом в Космос лину!
Відкрила очі і мовчу,
А поруч дивні птахи клином.
Кругом незвичне все, авже ж.
Для мене дивом все відкрилось!
Великий Космос, він без меж!
Шкода, що це лише наснилось!

Талакіна Анастасія

Полетів у Космос півень,
Щоб із неба зорі знять!
І чубарці неодмінно
Їх на свято дарувать.

Бідні курі бігли слідом:
«Ой куди ж ти, брате, як.
Хто ж нам буде до обіду
Зерна й крихти собирать?»

Повернувся півник «Леле!»
Весь курятник насмішив!
---Хтось приклеїв зорі клеєм,
Тільки дзьоба надщербив!

Жиранда Анна

Хочу в Космос у високий,
В небо неозоре,
Де планети світлим оком
Все рахують зорі.

Маму й тата неодмінно
Заберу з собою,
Буду вчитись навідмінно
В космічному морі!

Корнейчук Анна

Зорі

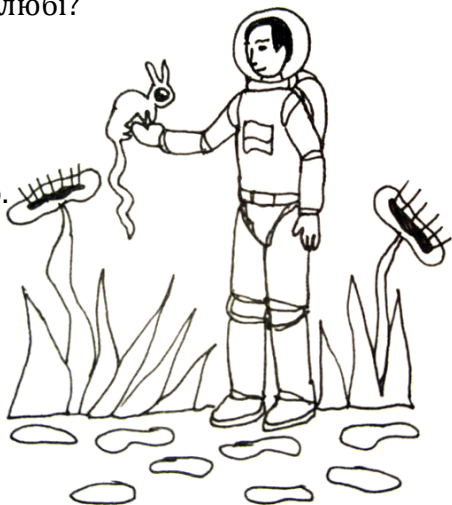
Вийшла ввечері на ганок,
Глянула на небо,
А воно похмуре, темне
Дивиться на мене.

Зорі милі, зорі тихі,
А чому ви зникли.
Всі планети, люди, діти
Скучили за ними.

І галактика в скорботі
Сльози витирає.
Зорі, зорі, повертайтеся!
Нам без вас погано.

Уночі нам завжди темно –
Вас не вистачає.
Ну чому ж ви зникли, любі?
Чом же вас немає?

Чи образили ми вас?
Милі, відгукніться.
Повертайтеся на небо.
Прошу: не баріться.

Олексієнко Роман

Там за тридев'ять земель,
Між зірок у вишині,
Жив маленький Інтернет-
Вісті послав мені.

Коли піде дощ я знав,
Сніг чи завірюха,
По зірках думки читав,
Слова вітру слухав.

Спілкувавсь зі мною Марс
Мовою чужою
Чув я навіть і не раз
Як він вів розмову.

Цей маленький Інтернет-
Помічник космічний,
Із незвіданих Планет
Шле казкові вісті.

Чупак Дарина

Політ в космос

Розкажу вам по секрету
Ми майструємо ракету.
Не просту таку, звичайну,
А круту – міжконтинентальну.

Справа, звісно, не нова,
Але ж в світі є дива.
Запчастин своїх не мали
То ж по всім кутку збирали.

Де відро, а де драбину,
Колесо, ліхтар, перину,
Ночви, виварку, насос,
Два мотори й пілосос.

Все це разом змонтували.
Три, два, один, пуск – і
стартували.
Заревло, загуркотіло
Затряслось ірозвалилось.

Сидимо ми біля дому
На горі металолому.
Добре, що не на драбині,
А на бабиній перині.

А щоб в космос полетіти
Треба всі уроки вчити.

Бруаленко Марії

Космос

Любити ми космос маємо
Шанування віддавати йому
Находити, відкривати
Розуміти про нього що й к чому

У космосі так пречудово
Ось підлетіти туди
І Гагаріна ми не забудемо та
його чудові думки

Ми всі питання такі знайдемо
тільки податись туди
До незабутнього сяйва та
різних планет, он туди

Ці почуття не купиш
Тільки подумати маєш
Куди полетіти?
Які відкриття зробити?

Подайся у ту невісомість
Почуй оті почуття
І зразу захочеш туди полетіти
Там зірки й планети, відчуття.

Золотухіна Ганна

Простір безмежний...

Простір безмежний. Там дев'ять планет.
Це місце опанувала невагомість.
Астероїди, зорі, незліченність комет
Затьмарили нашу свідомість.

На вечірньому небі блискавичне сузір'я
Зачаровує нас яскравим паланням.
Кажуть, давно вже існує повір'я:
Коли падає зірка – здійсняться бажання.

Планети обертаються навколо осі,
Цього не відчути, і зовсім не видно.
Це Космос, Галактика, незвіданий світ,
Подорожувати туди – ризикнути потрібно.

Та люди ризикують морально й фізично,
Відкриття й дослідження – їхня мета.
Хоч ми й ставимось до цього скептично,
Та я впевнена, є в космосі й інше життя.

У далекій Галактиці мабуть існує
Таємниче життя невідомих істот.
Та де вони? Хто вони? Хто ними керує?
Не видно нічого в той телескоп..

Прилади різні використовують вчені,
Невже неможливо дізнатись про все?
Що ж такого зробити їм треба,
Щоб пізнати, хто таємно в тому світі живе?

Науковці вивчають наполегливо схеми,
Створюють потужні космічні кораблі.
Іноді в них виникають проблеми,
Такі, що ми навіть й уявити б не змогли.

Наше майбутнє відносно залежить
Від космосу та його невідомих сторін.
Адже Всесвіту неабияка сила належить,
Що впливає на появу міжгалактичних змін.

Ми повинні зберігати баланс у природі,
І Космос від небезпечних речей.
Люди зобов'язані при кожній нагоді
Охороняти природу від самих же людей.

Маринич Данило

Жив маленький Гуманоїд
мав великий астероїд
Літав собі поміж галактик
І уявляв що він є тактик

З корабля свого стріляв усюди
Бачив на землі верблюда
Комети кидались у очі
Побачив Світ він неохочий

Мріяв він, уявляв планету
називається "Багнета"
Де добрі, щирі люди
Де сам, колись він жити буде!

Герасименко Наталія

Космос ти єдиний на землі
ти безмежний та великий
сузір'я які та гарні, зірочки
твої та сяють, ах який ти
гарний і красивий.
Ти найкращій, найгарніший,
у тебе стільки цікавого.
Як же хочеться знати
про тебе все. Які галактики
у тебе гарні та цікаві.
Небо гарне, а сонце палюче,
зірочки яскраві

Кононов Микита

Что такое звезды?
Спросят вас друзья
Отвечайте смело,
без сомнений.
Каждая мечта, что
свершилась сегодня,
когда одна звезда
упала на землю!
Крикнули – ура!
Все что были там
взрослые и дети
ведь свершилась их мечта
и теперь мол дети
они радуются все,
и на всей планете.

Нікітіна Анастасія

Пам'яті Гагаріна

Ти першим зазирнув безодні в очі
І першому тобі вона сказала: «Так».
Красою незвичайною охоче
Все людство привітала і відтак

Глибока, неспокійна, таємнича:
У оксамиті зорі мерехтять,
Як діаманти, дивиться в обличчя
Шаленим мріям. Чи вони злетять?

І ми йдемо затято, безупинно
У путь далеку, зоряну, без меж.
Крізь терни, через час, що лине плинно,
Свої зірки запалюючи теж.

Вони сяють так, що сонце меркне.
То сяйво мужності і генія людей,
На небокраї знань їх день не смеркне
І зорепад не згасить їх ідей.

Олійник Данило

Космос

Мріяло людство літати на інші планети,
Мріяли люди побачити дивовижні комети.
Астероїдів пояси скоріш обминути,
І на Марс дорогою завернути.

Людина космос багато століть вивчала,
Життя інопланетне супутниками шукала.
Роботів ми на Марс відправляли,
Вони там цікаві ґрунти добували.

Зоряний космос такий загадковий,
Холодний, чудовий та невідомий.
Містить в собі мільйони-мільярди зірок,
Складали про нього багато легенд і казок.....

Радченко Дарина

Знайдемо друзів

Рішуча хода і упевнений крок,
Розкинувши руки, летим до зірок.
Повірмо у себе, і в радісну мить
Для нас заспіває чудово блакить.

Планети у Всесвіті мають орбіти .
І людям з орбітами теж краще жити:
Ходити до школи і мати свій дах,
читати майбутнє своє по зірках.

Хоч маємо досить бажання земні,
Я вірю: у Всесвіті ми - не одні!
Сміливі космічні шляхи прокладуть.
Життя , що у Всесвіті є ,віднайдуть...

Земля одинокою більше не буде:
Ми знайдемо друзів,напевно, так буде!
Відчинемо двері нових таємниць,
Покажемо світу свій розум і міць!

Рябка Юлія

Космос – Тайна Мироздания

И звезды пели утром
Перед восходом солнца,
Как россыпью жемчужин
Вдоль Млечного Пути.
Когда ты смотришь ночью
На россыпи бриллиантов,
Ты понимаешь Вечность
И тайны мирозданья.
Вдруг наполняют сердце
Величьем, красотой
Так ты прекрасен космос.
Планеты и созвездья
По кругу Зодиака
Проходит вечно солнце
Светя на землю нам.
На голубой планете,
Живя в прекрасном мире.
Ты понимаешь Вечность
И как тебе идти:
Убрав из жизни леность,
И суматоху мыслей;
Спокойствие и мудрость
На жизненном пути
Из космоса сияют
Прекрасным светом звезды,
Но сердце наполняется
Теплом их красоты.

Салатенко Вікторія

Мої космічні мрії

Я на небо дивлюся замріяно
І чекаю, що зірка впаде,
А у космосі щастя навіяне
У галактику шлях свій знайде.

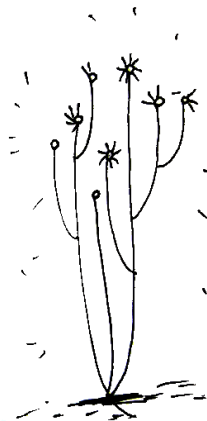
Є на зірочках цивілізації
І істоти живуть неземні.
Захищають вони свої нації
Тому в них і палають вогні.

Якщо я полечу у галактику,
Нових друзів там буде багато.
Покажу їм свою математику
І дам твори свої прочитати

Є планети ще невідомі,
Таємниця для всіх астрономів,
Корабель побудуємо новий
Всупереч всім космічним законам.

У сузір'їв різні історії,
Зірки мають назву свою
Шлях чумацький у траєкторії
Так бентежить уяву мою.

Я лечу у політ міжпланетний,
Я здобуду усі відкриття.
Та моя Батьківщина славетна-
Мое саме щасливе життя!

Танцюра Христина

Для кожного космос – то є таємниця,
Для тебе, наприклад, космос – це птиця,
Для іншого космос – то неба душа.
Для мене ж у космосі дука моя.

Все, що я бажаю,
у космос відпускаю,
Всі спогади, мрії, кохання і зло.
У тебе питання: навіщо воно?

Все легко і просто
Ти уяви: скільки людей у нас на Землі.
У кожного мрія чи думка своя,
Для них на планеті місця нема.

Ось я і подумала, космос – це скринька
Де можна залишити все, що в душі
І кожна ясна зірка – то моя частинка,
Маленька частинка моєї душі.

Биленко Кристина

Космос

Космос – неизведанные дали.
Я расскажу вам как летали,
Как Солнце видели вдали,
Как пролетали корабли .

Луна и звезды, и планеты,
Метеориты и кометы,
Все это видели они
И звезды - яркие огни.

Как много тех людей, кто хочет,
Все тайны космоса познать,
Но очень тяжело поверьте,
Хоть что-нибудь о нем узнать!

И для него законов нету,
Таких, каким наша планета
Повиновалася вовек,
Их знает каждый человек.

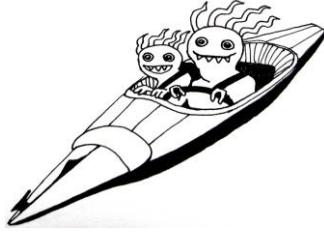

Здесь нету силы притяженья,
Здесь ты летаешь как во сне
И нету меры удивленью
В этой неизведанной «стране».

Страну, которую годами
Пытались люди понимать,
Страну, которую словами
Не удастся описать.
Туда летают и летают,
Ведь очень интересно знать,

Что за пределами земными
ПОВЕРЬТЕ, НАС НЕ УДЕРЖАТЬ.

Горицька Вероніка

Космос

Мільйон зірок на небесах палають,
Неначе долі Всесвіту дітей.
О, космосе, чому я не літаю
У тьмі галактик і туманностей?

В безоднях синіх, в холодах планетних
Полинути у розсипи зірок.
В орбітних дугах, магм і вогнеметній...
За край землі ступити хоч на крок.

Пил зоряний, частина елементу,
Крупиця Всесвіту - це люди на Землі.
Як не побачити нам рідкісну планету,
Не політять у вічній сірій тьмі?

І дивимось ми ввєрх, на небосхили,
У чорне небо, в тисячі зірок.
І виростають, як у пташки, крила.
Вже час зробити у безмежність крок.

Доброштан Тетяна

Сон

Мені наснився сон казковий,
Що я лечу поміж зірок
Де світ прекрасний, загадковий,
Й до таємниці тільки крок.
Мені всміхаються Планети,
Зірки танцюють диво-вальс
І вслід шепочуться комети,
Не розпізнавши в небі нас.
Та я в політ збиралась вміло,
Щоб завітати до Планет
На їх космічний уїкенд.
Зійду на Марс і подарую
Їм диво квіти вогняні.
Уран, Сатурн мене чекають
Їм подарую я пісні.
Ну, а Меркурію й Венері
Я склала вдячності вірші.
За це мені подяк не треба
Подорожую від душі.
І Сонце лагідно всміхнеться,
І щік промінчиком торкнеться,
І я прокинусь, зрозумію
Це сон про космос!
Просто мрію!
Та я щаслива, що так спала,
У Всесвіті я побувала.
Як буду ввечері лягати,
Скажу своєму кошеняті
- Якщо у Космос хочеш ти,
Бажання загадай і спи.
І на якусь Планету точно
Ти попадеш цієї ночі.

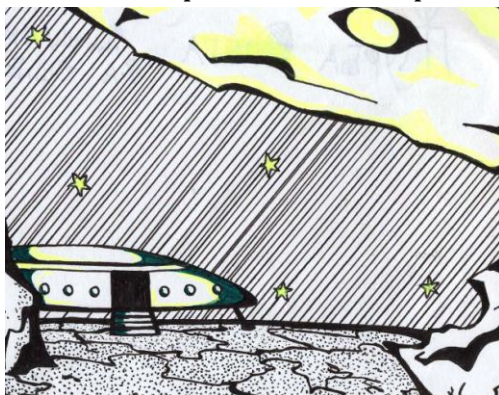

Доброштан Тетяна

Чи ходять до школи

інопланетяни

Чи ходять до школи інопланетяни?
Чи учать уроки із ними теж мами?
Чи грають в футбол, чи уміють у шахи,
Як про це нам дізнатись?
У кого спитати?
Наука у цьому, я бачу, безсила.
Писали, доводили і не зуміли.
Як виросту - вивчу Планети усі
І винайду в Всесвіт космічне таксі.
Злітаю швиденько.
Знайду там когось,
Із ким би мені говорити довелось.
Усе що побачу – фотографую,
І тут на Землі що там є покажу я.
А може із кимось я й подружусь,
Візьму свого друга й на Землю спущусь.
І тут наїмось борщу з пампушками
Й смачних пирогів від рідної мами.
Бо ми українці - мирний народ
І нам не потрібно за це нагород!

Кобозьва Марина

Незвідана планета

Лечу у космосі, якраз переді мною
Чийсь погляд дивно-голубий.
Це вищий розум спілкуватись хоче,
Про те, як занедбали світ!
Бере мене й веде вже за собою
На зорі дальні, блідо-голубі,
Щоб я побачив рай на видноколі,
Щоб зрозумів й навчив людей усіх:
Як треба берегти й любити Землю,
Вона у нас одна така й ЖИВА!
І хоче теж в душі радіти,
Що її діти - кращі хазяйва!
А ось і ДАРС - незвідана планета.
Яка краса, захоплює аж дих!
Це приклад нам, земним створінням,
Яким повинен бути світ!
Немає там безладдя, суматохи.
Нема ані сміття і бруду там.
Все чисте і довкола все прозоре.
А зелень - всюди ніби рай!
Створіння «світяться» довкола,
Бо там і є чудовий дивний край.
І знов Земля стає переді мною:
Вся чорна, темна і брудна.
Мені аж страшно, я здригнувся:
Це страшний сон, якась це маячня.
Але все рівно, треба жити чесно,
Щоб не лякатись див нічних,
Любити Землю, бережно, тендітно,
Щоб жити ніби в раї на Землі !

Левченко Леся

Не вигадуй собі горизонти

Не вигадуй собі горизонти
Твої мрії не прагнуть меж.
Коли звичне заходить Сонце,
Перший погляд зорі відстеж.

Підними свій світогляд з долу,
Смішно зараз ходити в шорах,
Коли небо таке високе,
А майбутнє твоє неозоре.

Непомітною тихою тінню
Ідучи на Чумацький Шлях,
Ти втамовуєш сум осінній
В мерехтливих далеких зірках.

І нехай в грудях щем бентежний,
І душа вимагає скерцо...
В міріаді Галактик безмежних
Центр Всесвіту-серце твоє!

Коваль Вікторія

Подорож

Подорож
Не знаю, було це справді,
А, можливо, і ні
А, може, наснилось усе це мені?!
Так, це вже не смішно,
Не треба сміятись,
Не треба казати,
Що могло все здаватись.
Раз в 1000-чу років таке лиш буває:
Коли Новий Рік до нас завітає.
Всі зорі, світила так дружно гуляють:
За руки беруться – драбину сплітають.
Про це дідусь колись розказав,
А драбина з'явилась – він її показав...
Крок перший до неї рішуче ступила,
Руками схопилась – і десь зупинилась...
Та що це? Та де я?
Не можу й гадати...
Це ж інша планета, інший геть світ...
І я зрозуміла – космічний це всесвіт.
Та довго самотньо я не стояла –
На мене космічна Фегаге чекала.
Я швидко у чудо – машину сідала,
І радо планета мене ця вітала.
«Та що за планета» - скажіть Ви будь-
ласка?
- «Планета Еріда» - і це Вам не казка.
- Планета десята, що за Плутоном
ховалась» -

Тепер ця планета мені усміхалась.
Гостинно і радо мене тут стрічали,
Вітали, вітали і ще раз вітали.
Казковий палац тут мені дарували,
І жити назавжди мене залишали,
І жителі надто уже всі привітні,
А хлопці й дівчата – ну надто тендітні...
Та не було тут рідної мови,
Отої душевної надто розмови.
Та й запах в повітрі якийсь не такий,
Чи то надто ніжний, чи ніби терпкий.
Ну, словом, додому потрібно збиратись...
«Давайте вже будемо з Вами прощатись»...
Заплющила очі – прокинулась вдома:
І радість мене охопила і втома:
Я – дома!

Подорожко Поліна

Зіркове бажання

Коли нічного неба шати
Розпустять крила наді мною,
Тоді люблю спостерігати
За куполом над головою.

Люблю дивитися на зорі,
На сяйво місяця казкове,
Я поринаю, наче в море
В простори неба загадкові.

Ось я іду Чумацьким шляхом,
Ще мить – в сузір'ї вже Близнят
Я шлю привіт сузір'ю Раків,
А ось - планети стали в ряд.

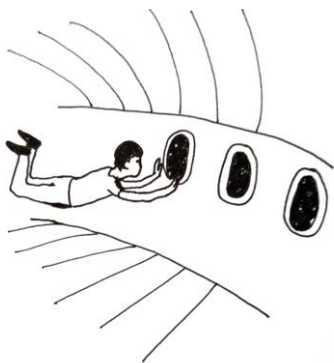
Та раптом зірочка зірвалась -
Бажання встигла загадати.
У небо глянула й сказала:
"Мені б на Марс хоч раз злітати"

Комарин Юлія

Збірка віршів «Літературний Всесвіт»

Простір між нами, наповнений розумом,
Вабить красою і щільністю сфер.
Разом вбираємо довго і дозово
З нього поживу для серця і вен.
Знаємо наслідки, віримо космосу -
Він обіцяв нам новий оксиген:
Так, щоб вдихнути і випасти росами,
Вдарити грозами в сотні ампер.
Так в нас зустрілись всі ночі недоспані,
Будуть дрімати в душі відтепер,
Сни малювати руськими косами
В черепі, ребрах, на блідості склер.
Будем ночами, забувши обовязки,
Дешифрувати малюнки з небес.
Так обережно і трохи боязко
Разом відкриємо всесвіт весь.
Не пошкодуємо сили й любові,
Це для нас так багато значить -
Вічний сенс у одному слові:
Ми назвали цей всесвіт Нашим!

Серпень місяцем в серці вижне
Всі печалі й сумні думки,
Літо випурхне чорним стрижнем
Із неволі моєї руки.

Буде небо палати вдосвіта
У гарячці з тяжких Персеїд.
Заберіть мене, зорі, босою
В ваш космічно-вогненний політ.

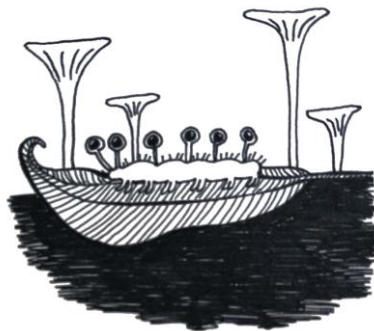
Зорі високо,
Зорі висушли,
Зорям очі їхні болять.
Зорі бачуть,
Зорі плачуть,
Зорі більше вже не мовчать.
Люди дивляться,
Люди кривляться,
Людам зорі не зрозуміть.
Люди знають,
Люди мають
Із вічності лиш одну мить.

Осінь плаче - вона печальна,
Я теж плачу, сумую теж.
Де кінець тут і де початок?
Це велика печаль без меж.

І напитися б тихо чаю,
Загорнутись в строкатий плед,
Тільки б сови сильно кричали,
І блищали хвости комет.

От заснути б хоч трохи, міцно,
І побачити віщі сни.
У Морфеєве тихе місто
Від реальності утекти.

Нам холодно, нам морозно, нам сумно.
Не вистачає чаю і тепла.
Нам так шалено стало нерозумно -
Для нас планета ціла замала.

Ми все шукаємо галактику без осені,
Без холоду, без голоду й зими.
Але не буде нам тепла у космосі,
Допоки в душах холод маєм ми.

Карпати

Вони стоять в величному мовчанні
І таємниці людства березуть.
Такі розкішні, дивні і печальні
Своє покликання блаженно так несуть.
Хтось каже – небо на плечах Атланта,
Хтось каже – центр світу, то Кавказ,
Я ж буду уявлять себе в Карпатах,
В житті моєму ще мільйони раз!
Я знаю точно – там почався Всесвіт,
Він там зростав і бігав по траві,
Там зрозумів, що означає безвість
І вигадав майбутнє сам собі.
Мольфаром став: наворожив Планету,
Начарував і сонце, і дощі,
І сплутав він в небеснії тенети
Всі тонкощі людської лиш душі...
А нині він дорослий вже хлопчина,
Владар зірок і пан усіх планет.
Він вже не та замріяна дитина,
Що малювала сонечка портрет.
Та все-одно, покинувши будинок,
Не боячись негод і всіх утрат,
Він часто так верта на Батьківщину,
Бо Всесвіт починається з Карпат!

УВАГА!
Інформація для учасників конкурсу
«Літературний Всесвіт»

Для участі у Конкурсі необхідно надати заявку і конкурсну роботу в оргкомітет Конкурсу за електронною поштою: star.way.dp@gmail.com

Інформація про проведення Конкурсу розміщується НЦАОМ на сайті (Офіційний сайт www.unaec.dp.ua) та на сторінках у соціальних мережах – vk.com/unaecdp, та [@ncaom.dnipro](https://twitter.com/ncaom.dnipro)

Надаючи свою роботу (роботи) для участі в Конкурсі, учасник:

- надає Організатору Конкурсу право зберігати, друкувати, копіювати, фотографувати конкурсну роботу (роботи) та розміщати її (їх) для вільного доступу в мережі Інтернет на необмежений період часу
- надає Організатору Конкурсу право публікувати надану конкурсну роботу на офіційному сайті НЦАОМ (www.unaec.dp.ua) та на сторінках НЦАОМ в соціальних мережах.
- Організатор Конкурсу зобов'язується зазначати ім'я автора роботи при її використанні в будь-якому вигляді

Збірка складена з творів, наданих авторами
в електронному вигляді для конкурсної оцінки.

Усі конкурсні роботи опубліковані без редагування.

Не включені роботи, які були оформлені в неналежному
вигляді. Ілюстрації і фото що не відповідають авторському
праву також не публікуються

Літературний ВСЕСВІТ

www.unaес.dp.ua

Дніпро

2017

